

Události, které se přímo týkají naší obce jsou psány tučně.

V pravém sloupci je číslo strany kroniky originální.

Strany 3 – 11 (1826-1836 – kronikář Václav Posledník) jsou psány „kurentem“, který do dnešní písemné podoby převedl Ing. Josef Hejda.

Přepis kroniky je doslovný – tzn. v dnešní době s gramatickými chybami.

1835

1835

Poznámání

3-5

Jakým způsobem socha Panny Marye Růženecké z Prahy do Třtice darována byla. – Léta Páně 1835 po Krystovu narození, svobodný mládenec Pan Jozef Bendl rozený Pražák koupil sobě tu sochu Panny Marye Růženecké, která bývala někdy před sto lety v Pražském chrámu Páně, na malý straně u domynykánů na hlavním oltáři, pak za Jeho M. cysaře Jozefa tento chrám Páně zničen byl. Ta socha mnohá léta jen tak od jednoho k druhému daná byla, až konečně Pan Jozef Bendl tu sochu Panny Marye koupil, jí zvelebit nechal, do čisté skleněné kastle postavil.–

Pak měl oumysl ten, aby zase socha ta někam do některého chrámu Páně, k uctění přijít mohla. Řízením Božím se dostala k nám do naší počestné obce Třtické, neb on se vyptával, kde by na venku nějaký chrám Páně byl, do kterého by ji darovat a ten chrám Páně ni ozdobit mohl. –

Tehdy služebná dívka, Kateřina Valeš z Kornhauských Žehrovic oznámila místo chrámu Páně Třtíckýho, kde založení sv. Mikuláše jest. –

Ctihodný Pan Jozef Bendl nemeškal a rychle písemně svůj oumysl vyjevil a tázat se nechal:

Zdaž žádá počestná obec Třtická, aby Panna Marya růženecká mezy nimi v chrámu Páně své obydli, k jejímu uctění měla; na čež obec ochotně svolila.–

Pak ale pro jistotu dne 21^{ho} dubna 1835 roce se vydali na cestu do Prahy, a syce: Jozef Seyler Richtář, Václav Posledník školní učitel, a Václav Zdvořák starší obecní; aby se vědělo, jakým způsobem se může do Třtice dostat.

Na to se hned 1^{ho} května 1835 roce z Prahy do Třtice přivezena byla, kde mnoho domácího lidu radostný příchoz Panny Marye Růženecké očekávalo.–

Však ale radostnější den nad to byl v neděli, to jest 3. května 1835, kde veliká slavnost držena byla.– Tato slavnost počala se v hodině 10^é před polednem: nejprve se světla zase znova soch Panny Marye růženecké od dvojí ctihodného velebného Pána Pana Antonína Grába faráře Novostrašeckého, pak František Hampey kaplan Kornhauský. Po posvětění bylo držané slavné procesy od kostela ke kříží a okolo hřbitova se slavnou hudbou a chvalospěvem Panny Marye.– Pak následovala chvalořeč od Velebného Pána Jozefa Jakuba na ty dobrodince, který byli tu Pannu Maryi darovali. Po skončení té chvalořeči držaná slavná spívaná mše svatá, kde se velmi líbezná hudba provozovala. Paměťhodná byla tato slavnost, neb mnoho tisíc lidu očití svědkové byli neb od rána až do slunce západu.....celý den ten milostný obraz Panny Marye navštěvovalo, jak mužského tak y ženského pohlaví.

.....duch druhý svátek svatodušní se sešlo .....procesy k uctění Panny Marye a syce: jedni z Rynholce, ze Strašecího, z Tuchlovic a ze Třeboce, kde opět veliký a hojný počet lidu shromážděno bylo.– a od poledne po požehnání opět zpátky se navraceli.

Toho samého roku se stavěl zvláštní oltář v chrámu Páně Třtíckém na levé straně s nákladem obyvatelů Třtíckých. Nežli ale však se oltář stavěti směl, museli sausedi písemně udati, že tento oltář chtějí na svůj vlastní náklad nechat postavit a že y budaucně jejich potomcy to těž samé činit musejí, kdyby koliv nějaká potřebná věc z toho samého oltáře scházela, nikoliv však zádušní jmění.

Na ten způsob se povolilo tento oltář nechat postavit. Nejprve se koupil oltář ze Slaného, pak se nechal celej dobře zrychtovat a zcela oštafýrovat. Štafýr byl dožadanej z Prahy, Pan František Fidler spolu y měšťan Pražský.

Pracoval na tom oltáři tři neděle, žádal od toho štafýrování 60 zl v mz pravím šedesát zlatých v stříbře mimo zdravy. Zdravu dostal v hospodě u Pana Jozefa Procházky za darmo. Za ostatní přišlo jen truhláři a za ten oltář 20 zl v mz neb stříbra. Když se stavěl štok pod oltář neb ták nazvaný obětní stůl, tak se tam dal spis do plechový škatule, kdo ten štok stavěl a jaký velebný páni, jaký vrchní řiditel panství, který rychtář a konšelové, který kostelník a učitel se v tom čase živí nacházeli.-

Přítom se zde také připamatovat musý, že se slavnost Růženecká Panny Marye vždy tu neděli po sv. Václavu držeti má.

Světcení oltáře Panny Marye a kdo jej posvětil

Toho samého roku tu neděli po sv. Mikuláši v měsícy prosyncy ráno přede mší svatou dostav povolení od veledůstojného Vikariusu Rakovnického pana Janna Svobody spolufaráře Kožlanského veledůstojný pan Antonín Michálek farář Mutějovský a spolusekretář rakovnického Vikárství by k uctění Panny Marye Růženecké tento .....jmenovaný oltář posvětil.

6

1826

1826

Stará škola jsouc nedostatečná nastoupila nové místo a prostranější škole

Kdo starosti vešel novou školu třtickou

Kdo stavěti vešel novou školu Třtickou

O počátku novější prostranější školy od roku 1826

První stará škola Třtická na zádušním místě stála, v níž se mravové křesťanství a literárnímu umění od prvního učitele Františka Fencla s prospěchem cvičilo, stala se konečně v druhé desítce XIX. století dílem pro svou patrnou chatrnost a dílem pro obmezené místo k pohodlnému vyučování dítek do cela neschopná.

Novou školu míti a v prostranější množný počet školáků vyučovati tuto potřebu pocítil pod správou tehdejšího děkana Novostrašeckého pana Františka Švarce nejvíce pan František Fencl, který přes padesát let učitelem byl a jeho pomocník Václav Posledník nemaje ani sídla svého při škole, aniž moha více množný počet žáků a žákyň do školy se vtěsnati. Maje kdo na mysli pečlivost bývalého děkana Novostrašeckého pana Františka Švarce, kterou on o celou osadu svou míval, maje kdo na mysli své jeho náklonnost, starost a přízeň, kterou on ke škole choval a maje kdo na mysli své jeho vážnost a hodnost, pro které vlastnosti se on nejen v duchovních, alébrž y světských vrchností vítečně znamenal, snadno uhodnouti. Ize, že že nejvíce přičiněním jeho a řádným představením tehdejšího veledůstojného Vikáře Rakovnického pana Jozefa Weingärbnera.

Vyšší vrchnosti o to dbali a pracovali, aby se nedostatku odpomohlo.

O pozaslané žádosti a prosbě na jeho Osvícenost Pána a Pana Karla Egona panujícího knížete z Fürstenbergu, vlastníka panství Křivoklátského, Krušovického a t.d., by svou milostivou náklonnost a štedrost k stavbě nové prostranější školy v obci Třticy propůjčit ráčila Jeho Osvícenost beze všeho dalšího potahování k tomu se milostivě nakloniti, že všechny výlohy, které dle prokázaného plánu při stavbě nové Třtické školy jako na Patrona připadají a které 2500 fr vídeňského čísla vztoupili, zapraví což se také stalo.-

6-7

7

1827

1827
vznikla nová škola

Třičtí obyvatelé konaly toliko ruční a přitažnou práci. A tak nová škola Třtická v roce 1826 na jiném místě vznikla a v roce 1827 se do čista dostavěla. 7

**Smrt pana
Děkana**

V roce 1827 dne 5^{ho} února zemřel vůbec milovaný a slavný kněz jakož i velectěný příznivec pan František Švarc, děkan Novostrašecký na studenou páčivost v roků let svých 80. Mrtvolu jeho pohřbil s povolením veledůstojného pana Vikariusa Rakovnického pana Jozefa Weingärbnera, veledůstojný pan Antonín Michálek, farář Mutějovský a spolusekretář vikariátní dne 8^{ho} února u přítomnosti četného velebného duchovenstva a velikého davu lidu. Bůh mu ráčíž dáti lehké odpočinutí a radost věčnou!

**Kdo posvětil
novou školu
Třtickou**

Od dne 5^{ho} února 1827 a do příští nového pana faráře, jenž se stalo v měsíci červenci toho samého roku, doporučenou měl obapolnou správu jak duchovní tak pohřební, velebný pán Tomáš Blažek.

**Představený a
učitelé školy**

V měsíci červenci 1827 nastoupil velebný pán Antonín Grab lokalista Hudlický y Novostrašeckou faru a stal se tak místním dozorcem z Třtické školy. Pan Antonín Michálek, Farář Mutějovský a spolusekretář Vikariátní dostav povolení od veledůstojného Vikariusa Rakovnického pana Josefa Weingärbnera by on ve jménu jeho posvětil novou školu a dbal a to by ..... čestnost a dobrý prospěch malých dětí vřhlasné přičinlivosti a starosti všech školních pánů představených, jakož y dobročinné a milostivé štědrosti Jeho Osvísenosti Pana a Pána Karla Egona panujícího knížete se vyrovnali. Nová škola Třtická stála nyní pod zprávou vrchního dozorce školního a spoluknížete – arcibiskupského Vikáře pana Josefa Weingärbnera a pod zprávou místního pana Antonína Graba faráře Novostrašeckého, již katechetou byl velebný pán Tomáš Blažek kaplan Novostrašecký a učitelem pan František Fencel, již tůze sestarálý kmet kde již měl odevzdanou zprávu nad školní mládeží pomocník a vnuk jeho Václav Posledník. 7-8

**Přítomnost
světské vrchnosti**

Toto svědčení školy bylo na neděli 2^{hou} adventní, totiž o slavnosti sv. Mikuláše, u přítomnosti světské vrchnosti, jako Pána Jozefa Hasenöhela vrchního řiditele na panství Krušovickém, pak Pána Jana Zvěřiny důchodního z Krušovic, Pana Josefa Nejedlýho kontribučního z Krušovic, kteroužto slavnost ozdobovalo střilení z moždířů a tureckou muzykou a neb hudbou. Po skončení této slavnosti odebralo se Velebné duchovenstvo s Pány ouředníky do Krušovic, kde byli pohostěnou Pana Direktora. Pak učitelové a hudci byli v nové škole shromážděni. 8

1828

1828

**Starý hřbitov při
chrámu Páně
Třtickém již
nedostatečný,
vystavěn nový
prostranější**

1828 roce přišlo vyšší nařízení od c.s.k.k. ouřadu by obec Třtická dle poručení vyššího nový hřbitov vřstavěn byl. 8-9

Na toto poručení obec Třtická se uvolila tento hřbitov vystavěti a syce s nákladu obecního jmění. Nejprve se hledalo příhodné místo za vesnicý. Tomáš Hes pololáník ze Třtice z čísla 59^{ho} postoupil kus pole k Budskému mlýnu u křížku za Hájkem od od cesty až k cestě za kteréžto pole dostal od obecního gruntu jiný kus pole 2 míry na kopaninách k jeho dědinému y jeho potomkům k užívání.

*Kdo nakládal
nastavění hřbitova*

Když bylo místo určené a vykázané, počal se nový hřbitov na outraty obecní stavěti, kteréžto stavení toho hřbitova stálo ve vídeňském čísle.

*Kdo světil nový
hřbitov*

Třičásti obyvatelé konali přitažitou y ruční práci, domkáři a podruzy ruční práci. Pan Antonín Michálek, farář Mutějovský a spolusekretář Vikariatní dostav povolení od veledůstojného Vikáře Rakovnického, Pana Jozefa Weingärbnera, by ve jménu jeho tento vystavěný hřbitov posvětil. Při tom svěcení byli přítomni Velední páni: Pan Antonín Grab Farář Strašecký s jeho panem kaplanem Tomášem Blažkem, Při svědčení toho hřbitova dělala se schválně k tomu přiměřená píseň s hudbou uvedena. Tento hřbitov byl tím samým oce vystavěn y také po všech svatých v tom roce posvědčen.

*Kdo byl nejprve
na ten hřbitov
pochován*

Pak po svatém Mikuláši toho samého roku nejprve byla na ten hřbitov pochována jedna holka dcera Martina Uldrycha sedláka za Třtice z čísla 34 stará $\frac{3}{4}$ roku, kde byla slavně při hudbě pohřbena.

Představený obce

Toho času byl Richtářem Mikuláš Horáček, počet vedoucích aneb obecním Jan Vejražka, konšelové byli Jan Urban, František Mautvička.

1830

1830

*nastoupení a
potvrzení učitele
školy Třtické*

V tomto roce 1830 obdržel Václav Posledník od Jeho Osvícenosti knížete Pána Karla Egona z Fürstenbergu, jakožto Patrona školy Třtické ustanovující presentaci na tuto školu, jakožto učitel neb již od roku 1821^{ho} měl vejš jmenovaný od slavné Inspekce toto místo po smrti svého děda Františka Fencla písemně přislíbené. Na to ale toho samého roku obdržel vejš jmenovaný učitel ustanovující dekret od Velebné Konsistoře Pražské dne 19^{ho} srpna 1830. V kterémžto dekretě byl podepsán Franz de Paula Pischtek Bischof und Kap, Gen. Vikar. Wenzcht. Necman Ko a sist. rath. Pak Pan Vikář Jos. Weingärbner, spolufarář v Kožlanech. Toho samého roku bylo držane sv. biřmování v Novostrašecím od Pana P. Biskupa Pražského Františka Pištěka, kde veliké shromáždění lidu bylo.

10

*Dodatek ku zprávě
na stránce 3.*

Obraz čili socha blahoslavena Pany Marie růženecké býval v chrámu Páně svatě Maří Magdaleni v Praze na Malé Straně v Karmelitánské ulici, rohu do Oujezské ulice předměstí Smíchově a stál již kostel ten před rokem 1329. I bylo při něm klášterní bytí panny a roku 1505 ujely se Dominikáni téhož kostela přikoupili ještě za kostelem tři sousední domy a vystavěli klášter a těch řeholníků bylo 12 jenž daně ke cti a slávě boží a rodičky boží služby svatě vykonávali. První převor toho řádu byl roku 1606 páter Dominik z Verony. Kostel ten již obrazu jest v dům má číslo 988 jsou před tím domem dva vysoké Jehlance.

1835

1835

*smrti
odstupujícího
pana učitele*

*1835 roce dne Listopadu zemřel vůbec milovaný a slovutný učitel František Fencl v roku let svých 92. Mrtvolu jeho pohřbil Velebný Pán Farář Kornhauský František Švestka ..... Panny Kaplany František Hampejs z Kornhauzu a Jozef Jahnel ze Strašecího dne listopadu. u přítomnosti jeho vnuků a pravnuků a u velikém počtu obecného lidu.
*Bůh mu ráciš dáti lehké opočinutí a radost věčnou.!**

11

1836

1836

povolení nové
obecní kovárny

V tomto roce 1836 dostala obec povolení od Pána Pana Hetzendorfa právního řiditele Panství Krušovického, aby Třtický sousedové na obecní jmění tuto obecní kovárnu vystavěli. Nejprve na toto nové stavení prodala se obecní stará kovárna, za kterou se ztěžila 1000 fr.v.c. Pak se započalo stavení toho“

11

Sousedové konali všecku potažitou práci zdarma a domkáři ruční těž zdarma. Pak se stavělo toto obecní stavení pod starším obecním jakožto počet vedoucím obce této, pak richtářem Jozefem Seilerem jakožto kontrolorem kteréžto stavení přesz 2600 fr.v. stálo.

Až potud pracoval v této památní knize pán Václav Posledník učitel v zdejší obci

Na vyzvání v ten čas úřadujícího ctěného představenstva p.t. Antonína Hejdy a pánův radních Josefa Hamouze, Josefa Jouglíčka uvázal jsem se k dalšímu vedení zápisek do této Památné knihy obce Třtické já Josef Dalimil Bendl, rodilý Pražan, bývalý úředník při severní dráze nyní na odpočinku v zdejší počestné obci žijící. A poněvadž zpředu jmenovaný letopisec zástavku zapisování rokem 1836 učinil, tudy já od téhož samého léta dále pokračuji.

12

Řídíce se přísně dle úředního spisu pod názvem „Samospráva obce“ v sešitě sedmém od strany 166 do 172 o vedení Památní knihy nařízení, započínám ve jménu a pomoci Pana Boha v měsíci listopadu 1866.

1836

Korunování Krále
a Královny České

Téhož roku dne 7mého září byl v staroslavné Praze v hlavním chrámu Páně u svatého Víta za Krále Českého slavně korunován Ferdinand první císař Rakouský, jenž po svém dne 2ho března 1835 zemřelém pánu otci císařem Františkem prvním co korunní princ a nástupce trůnu dne 14tého června 1835 odevšech stavů celého mocnářství slib věrnosti sobě ve Vídni složití dal, úplně ve vladařství nastoupil. Od téhož Krále Ferdinanda nám Čechům toho jména pátý se Národ Český na vše dobré těšil, pročez jemu na dále jméno „Dobrotivý“ přiřknuto bylo, neb předni Králové tímž jménem nazvaný jenž 4 byli od roku 1525 počínajíc vždy České zemi se zle vedlo.

12

Choť této Milosti Krále Marie Anna dcera po zemřelém Králi Sardinském Viktorém Emanuelem byla nato dne 12tého září v témž samém chrámu za královnu Českou slavně korunovaná.

Mor neb
Ouplavice zuřil

V tom samém čase zuřil mor, neb jak se ona nemoc cholera nazvala podruhy v Čechách, tak že za 7 měsíců 100000 mladých i starých lidí oběti se stalo.

Slavnost národní
od stavů českých
ku slavnosti
korunovace
uspořádání

Stavové neb vrchnosté český k zveličení této korunovační slavnosti uspořádali Národní slavnost jenž se vykonávala u Prahy za Karlínem na obouch prostranství domu Vysloužilců dne 16tého září, při kteréžto slavnosti Jeho Milosti Král i Královna s celým dvorem přítomni byli.

13

Slavnost tato pozůstávala v tom, že všech 16ti krajů v nichž země česká rozdělena byla představil se každý kraj se svým průmyslem a plodinami v největší okrasi, každý kraj vypravil a představil svou nevěstu které na památku korunovace dvě stě zlatých stříbra neb pět set zlatých šainu složeno bylo.

Slavnostní pochod kraje Rakovnického

Kraj Rakovnický zúčastnil se též na této slavnosti v následujícím pořádku. V určitý den totiž dne 16tého září o sedmé hodině ranní Strahofskou bránou vkročil muž černě oděný nesa v ruce praporek kraje Rakovnického, jemuž po boku tři úředníci kráčeli. Za nimi šlo osm hudebníků oděni černými kazajky, bílými kalhoty, na hlavě černý široký klobouk s modrými pentlemi, veselou hudbu provozující. Hudebníkům vzápětí kráčela nevěsta Růžena Merhautová s ženichem Janem Pauznerem oba z Rakovníka obklopeni 4mi družbami a tolikéž družkami, spolu kráčeli rodičové snoubenců a svatební hosté na počet deset mužů a deset žen.

Za těmi následoval dvouspřežní vůz věnci okrášlený, na kterém svatební věno Nevěstiny naloženo bylo. Opět následuje dva Rychtáři na osedlaných koni „úřední právo“ v rukou nesoucí, za nimi dvouspřežní vůz s hudebníky, opět vůz věnci okrášlený na němž ženy s cepy a podavkami přiměřenou píseň prospěvují. Opět dva okrášlené vozy na nichž mladí muži s cepami, nato čtyřspřežní letní vůz na němž mandele uměle naloženy byly co ukázka dokonalí žně, načež opět dva Rychtáři na okrášlených koni s Pravem v ruce zavírku činili.

Staročeský kroj čili oděv k té slavnosti

Oděv mužů byl černý soukený kabát s dlouhými šosy, kolmo a u kapec modrými šňůry obšité knoflíky od límce až na konec přednic hustě obsazený, staročeskou vestu čili punt ze šuskami též modrými šňůrami olemovanou, krátké kalhoty, bílé punčochy střevíce s přeskami, široké černě opentlené klobouky.

Náklad na tuto slavnost

Na tento slavnostní pochod vedl náklad celý Kraj, obec Třtická též také připlácela ví se dojistá než ale mnoholy nemožno pro dlouhost let posud žijícímu bývalému Rychtáři udati. Pořadatelem všeho toho byl Křivoklátský vrchní pán p. Rosmeisl a z Rychtářů jenž nadřečený pochod do Prahy doprovázeli byli „p. Matěj Martin z Honic, Slabý Antonín z Kralup, Pauzner Jan z Broum, Plitzka Jan z Dřinova, Kerhan Václav z Dobřinova, Baňka Antonín z Tmaně, Hejda Jan z Malinova a Žeňšek František z Ouholiček. Okolo 9té hodiny přijel J. M. Král i Královna s celým dvorem i s jinými cizími králi, Knížaty a Vyslanci na plac za Karlínské pro tyto vzácné hosté zvýšená budova připravena byla, a tu nastalo všem Krajům jednému s druhým volně okolo jíti a jeti což až do třech hodin s poledne trvalo, začez Jeho Milosti Král a ostatní vysoký hosté nelíčeně svoji radost a pochvalu všeho toho co viděli na jevo dali a ku královské hostině odjeli.

Slavnostní hostina pro všechny kraje

Též i pro všechny Kraje bylo obstaráno by slavnostně pohoštění byli, hojnost pečeň všeho druhu a drůbeže se každému podalo, hojnost chlebu a housek, což dobrého piva, toho se i nepovolaným hostům hojnost dostalo, každý kraj měl své vykázané místo kde k hostině zasedl.

1836 - 1841

Léta 1836, 37, 38, 39, 40 a 41. Nové vyměřování

Co se v těchto uvedených letech až do roku 1841 v Obci zdejší udalo, neb jaká ouroda byla nemožno jistotou sem vepsati než toliko, že v roce 1841 přijela z Prahy císařská komis pán Josef Vetter cís. král. zeměměřič (geometr) a pán Josef Malý cís. král. katastrální adjunkt k měření zdejších gruntů, a to ukázalo, že stará Josefská výměra za své vezme.

15

1842

1842

Rok tento byl velesuchý, obilí, ovoce a země urodilo se skrovně, však obilí bylo zrna jaderného, moučnatého; na píce, seně a otavě byl nedostatek veliký, a tím nastala velká dražota, jeden strych pšenice toho roku byl za 20 zlatých stříbra.

15

Rozepře mezi p. p. farářem
Novostrašeckým a
Obcí Třtickou jí
zaslané
rozhodnutí

Na obžalobu velebného p. p. faráře Antonína Graba u cíř. král. Krajského úřadu, že obec Třtická neodesílá jízdnicích příležitostí pro katechetu k vyučování v náboženství došlo v měsíci červnu následující rozhodnutí a zní doslovně takto:

15-
16

Odmršťující rozhodnutí c. k. krajského ouřadu od 17 dubna 1842 přes stížnost novostrašeckého faráře skrze neodesílání jízdnicích příležitostí pro katechetu k vyučování v náboženství z obce Třtické.

Přes stížnost Novostrašeckého pána faráře skrze neodesílání jízdnicích příležitostí pro katechetu z tamní obce veleslavný c.k. krajský ouřad vysokým sesláním od 17 dubna 1842 v těchto slovech rozhodl: „Jelikož se skrze pojištění a obstarání vyučování v náboženství ve filiálních triviálních školách s vysokým Dekretem dvorské Komise nad studii od 17 dubna 1824 dvorní číslo 2514 vyvěšené a s vys. guberniálním nařízením od 21 června 1824 č. 13.755 a 30517 prohlášené nejvyšší kabinetní psaní od dubna 1824 tak vyjádří, aby se jen tenkrát, když farář samotný, nedůživý aneb obstarlý, a také v tom pádu, když se mu to právem za povinnost klást může, jeho příjmy ale nestačejí, aby sám koně držel aneb pro sebe a také pro kaplana zjednal, alespoň v zimě aneb při ostatně špatném povětrí několikrát týhodne pro něho s vozem posílalo; tyto uvedené okolnosti se ale u Novostrašeckého faráře, který dle své fassi za služby Boží od Třtického filiálního Kostela 40 zl. na lakticiných 3 zl. 42 kr. za služby Boží o velikých svátcích 6 strychů ječmena a za dvě založené mše 1 zl. 3 kr. táhne, a jeho hospodářství:

82 jiter 598 □o polnosti,
6 jiter 736 □o lůk
2 jitra 1305 □o patvišťat a
3 jitra 407 □o prorostlín

obnáší, neshledávají a dáleji obec Třtická k podvolení v dobrotě v tomto ohledu na žádný pád se pohnouti nedala: tak se ta od velebného knížecí arcibiskupského Vikariátu u veleb. kníž. arcib. Konsistoře zadaná a odtamtud na c. k. Krajský ouřad k vyšetření zaslaná žádost jmenovaného faráře v donucení obci Třtické k dostavování dotčených jízdnicích příležitostí tím méně splniti může poněvadž od něho zavedené propachtování farních gruntů a vyzdvižení koňských potahům sousedům obce Třtické, kteří pod jeho předchůdci někdy z dobré vůle jízdnicích příležitostí pro katechetu dostavovali, docela žádný závazek neukládá a za jeho duchovních předkův nikdy nějaký rozpor vybuzen nebyl.

Ouřadu v Krušovicích 28. května 1842.

Hetzendorf v.r.

1843

1843

Rok tento byl na obilí, ovocí, země a píce velmi úrodný, neb zima byla stálá a mírná; týž rok měl na jaře dosti přiměřeného tepla a patřící vláhy.

17

1844

1844

Rok tento byl méně úrodný na obilí a ovoce, tento rok byl studený a mokrý, tedy i zrno obilní nebylo tak sypké, námelné a zdravé jako v loni; slámy, sena, otavy a jiných trav bylo dosti až na mnohých místech píce se zkazila.

17

1845

Tuhá zima povodeň v Čechách a znamenitá pomoc nešťastným od obce Třtické podaná

Toho roku napadlo mnoho sněhu když tuhá zima následovala která až do 28tého března dodržela. Prst Páně se tentokrát mocně dotkl naší milé České země že každého člověka vzdálen jsa ode Prahy neb od plynoucích řek, děsný pocit a tesknota svírala vidouc neb slyšíc o hrůzopném neštěstí, které milý Bůh dopustili, neboť na Hod Boží Velikonoční dne 28. března ráno byl ještě veliký mráz, začez se pro jakousi památku po Čechách na ledě velikonoční svěcený beránek lezkdež při hudbě užíval. V poledne nastala obleva, a večer na Hod Boží počalo pršet, pršelo neustále po 4 dni. Staré přísloví praví: "Mnoho sněhu, málo vody", ale tentokrát to byl hrubý omyl, sníh při dešti tajil, teplo nastalo velké a řeka Vltava mimo jiných řek vystoupila ze svého obyčejného lože a míry dva sáhy a dva střevice do dne 28tého března. V Praze bylo 114 ulic vytopených a ledem zatarasených, 1657 rodin v počtu 7553 duší muselo své příbytky opustit a jinde po městě outočiště hledati nemaje ničeho krom nějaké peřiny a bochánek chleba s sebou, vše ostatní museli zanechati a odevzdati do vůle a ochrany Boží. Co mimo Prahy okolo jiných řek za neštěstí bylo nemožno popsati. V takovémto neštěstí, v bídě a v nedostatku postavením.

17

Obyvatelům dostala se pomoc rychlá tím způsobem: Od cis. Král. zemského Gubernium došlo na všechny jiné úřady nařízení, aby v Čechách v každé obci, kterou toto neštěstí nepostihlo, možné almužny na obilí, chleby a penězi sbírání byli.

Almužna

Obce Třtická též znamenitý příspěvek ochotně udělila na obilí i na penězi, než tehdejší Rychtář Josef Sailer nepamatuje se na množství této almužny než praví "že po podělení všech nešťastných odeslal zbytek přebývajících peněz na každé Panství nazpět, a tak se panství Krušoviskému 280 zl. stř vrátilo, a sl. Úřad ten uznal oné peníze na dostavení trestního domu jenž se v Rakovnicích stavěl věnovati, k čemuž Rychtářovo přivolení chtěj, nechťej dali.

18

Toho roku úroda

Toho roku byla za příčinou prodloužené zimy úroda prostřední, pšenice byla za 8 zl. 48 ? stř. ječmen za 4 zl. 12 ? stř., žito za 7 zl. 24 ? stř., ovoce, sena a otavy též velmi málo.

1846 - 1847

1846

1847mý drahota

Rok tento byl velmi úrodný jak na obilí, ovoce, píci a zemčata; však rok byl vele suchý a drahý v zdejším okolí však prostředně úrodný. Toho roku byla pšenice za 16zl. stř, ovoce jakož i píce a zemčat bylo prostředně.

18

Volení jiného Rychtáře

Toho samého roku poděkoval se z Rychtářské povinnosti své Josef Sailer gruntovník z čísla 38, kteroužto službu plných 14te let vykonával. Na jeho místo zvolen byl František Somol v zdejší obci z čísla desátého.

1848

Rok tento byl úrodný jak na obilí, tak ovoce, píci i zemčata, než ale cena obilní držela od roku předešlého, po žních spadlo pšenici 3 zl.

19

Udělení svobody občanské

Toho samého roku 11tého března ráčil Jeho Milosti Král náš Ferdinand Dobrotivý Císař Rakouský, vyzdvihnouti v celém Mocnářství úřady cenzurní a ráčil vysloviti, že "Každý Rakouský občan má právo vysloviti a uveřejniti myšlenky své slovem, písmem a tiskem" a tímto milostivým prohlášením stalo se v celé České zemi, jakož i v celém mocnářství Rakouském všeobecné hnutí a veselost, pak nato dne 15tého března ráčil J. M. Král udělití svobodu všem Národům Rakouským pod názvem „Konštituce“ tj. každý stav obdržel ouplnou volnost v záležitosti politický, obecní a církevní. Nejvíce se obrátil zřetel na stav rolnický, by se své poddanosti a roboty, kterou věky soužen byl, vyváznouti jemu možné bylo. A poněvadž této dané svobodě Rolník Český porozuměl neváhal v tom samém okamžiku všemi bránami do staroslavné Prahy se hrnouti, kde dne 17tého března ve Svatováclavských lázních u přítomnosti tisíců lidí voleni byli mužové jímž se důvěra dala by ihned za opravu zemského řádu všeobecná žádost vyhotovena, a u vsí vážnosti a poníženosti k trůnu J. M. Krále a Císaře našeho do sídelního města Vídně donesena a podána byla.

Obsah žádosti neb petice České země

Nastalo hned rokování a žádost vyhotovila se mimo napřed patřičné prosby a úvahy takto:

- 1. Aby utužen a pojištěn svazek mezi zeměmi k české koruně náležejícími Čechy, Moravou a Slezkem, a ty aby zastávány byli od sněmu, každého roku buď v českém nebo v moravském hlavním městě shromážděného.*
- 2. Aby tyto země administrativně spojeny byly a zodpovědné politické, právní a finanční centrální úřady aby se v Praze pro ně zavedly.*
- 3. Aby stavovské zřízení v království doplněno bylo svobodně volenými vyslanci všech měst a okresů venkovských.*
- 4. Aby byla oupná rovnost české národnosti s německou ve všech českých zemích, školách i ouřadech.*
- 5. Uspořádání soudnictví; vyzdvižení privilegovaných soudů, zavedení neodvislých okresních ouřadů veřejným oustním jednáním.*
- 6. Všeobecné vykoupení z roboty u jiných urbárních povinností, vyzdvižení poddanosti, stejné postavení gruntovní majetnosti z ohledu práv a břemen; bezvýměnečná zavázanost k stavu vojenskému losování a co možná nic déle než 4 letou službou.*
- 7. Aby byly zavedeny městské a vesnické obce, a ty aby spravovány byly od svobodně volených municipálních a komunálních ouřadů. (domácích, obecních)*
- 8. Aby se ouřady obsazovaly domácím lidem, majícím stejně dokonalou znalost obou v zemi panujících jazyků.*
- 9. Svoboda tisku s repressivními zákony proti nadužívání.*
- 10. Aby taksovní a kolkovní zákony byly opraveny a potravní daň zrušena.*
- 11. Svobodné právo shromažďovat se a zadávat přípisy, svatost tajemství dopisů, pojištění osoby proti zatknutím bez předešlého uznání aneb dostižení zločinu.*
- 12. Ouplnou svobodu všech náboženských vyznání.*

19-20

Zavírka petice

Cit národní, hrdost pro vlast i pro svého Krále ušlechťuje národa, činí jej nepřemožitelným nepříteli každému, budiž od západu nebo od východu; vše s Bohem, Císařem a Králem naším, takové jest heslo naše v svatém nadšení. Král a Pán náš vidí věrna srdce naše, Král a Pán náš nehorší se pro svobodu slova, bylot' miněno věrně, upřímně a neukrytě; v celé té důvěře oddaného srdce pravíme: Jinak učiniti jsme nemohli!

20

19tý březen

Po vyhotovení a všeobecném schválení této žádosti byli voleni důvěrníci neb vyslanci (Deputace), kteří žádost tu k trůnu Jeho M. podati měli; byli to mužové vsí důvěry hodní na počet 16 ze všech tříd stavu a hodnosti, načež dne 19tého března v 6 hodin ráno slavnou

20-21

mši svatou četl Jeho Osvícenosti a Arcibiskup Pražský p. p. Alois Josef Šrenk při četné asistenci u sochy svatého Václava na Koňském trhu prose Boha a našeho knížete českého svatého Václava za zdar a požehnání v naší milé české zemi, a aby spravedlivá a dávno žádaná věc šťastného vyřízení se neminula.

Po skončení onych slavných služeb Božích ubírali se oni Vyslanci s nadřčenou žádostí doprovázeni od veškerého velebného Duchovenstva Pražského jemuž J. O. pán p. Arcibiskup v jeho plném ornátě v čele byl ku nádraží pražskému; též doprovázeli tito Vyslanci všechny sbory ozbrojených měšťanů, řemeslnické pořádky, akademická Legie, při kterémžto průvodu literátní spolky píseň staročeskou svatým Cyrilem v Čechách uvedenou „Hospodine pomiluj nás“ slavně prozpěvovali, též se neopomenulo na všech věžích Pražských chrámů od 6ti až do 8mi hodin všemi zvony zvoniti, kdež v tu hodinu Vyslanci po železnici k Vídni odjížděli, načež z tisíc a tisíců úst lidu shromážděného se slovem „s Bohem“ je doprovázelo.

Český vyslanci před Krále našeho předpůštění dne 22. března

Dne 22tého března byli vyslanci český před Jeho Milosti Krále a Císaře našeho předpůštění jak se říká „u audience“ kdežto jich velmi laskavě uvítal a srdečně k nim promluvil v českém jazyku takto: „Vítám Vás mile češi, příchod Váš mě srdečně těší, vůli svou císařskou Vám zjevit skrz Vašeho krajana ministra presidenta Kolovrata“. Po těchto slovech ráčil Jeho Milosti onu žádost české země blahosklonně přijmouti, a po mnohém oslovení jednotlivých osob z téhož Vyslanství ráčil jich milostivě propustiti. Po skončené audienci odebrali se k pánu státnímu ministru hraběti Kolovratovi ku další rozmluvě o potřebách zemských, načež až do dne 26tého března ve Vídni počekali, kde jim písemně nejvyšší vůle J. M. Císaře a Krále našeho podána byla v ten smysl: „Že k trůnu Císařskému mají všechny žádosti a prosby neobmezený přístup a o potřebách zemských že volno jest se na sněmech zemských o to poraditi“.

Návrat poslanců čili Deputace

Touto milostivou Královskou odpovědí vrátili se naši milí Vyslanci do Prahy zpět, a jestliže slavnostně doprovázeni byli od Jeho Osvícenosti knížete Arcibiskupa pražského, který jich se vším velebným duchovenstvem a vysokých hodností pánův v nádraží očekával, uvítání byli. Požehnáním Apoštolským od Arcipastýře našeho na cestu propuštění, opět tím požehnáním přijati krácel onen slavný průvod opět na koňský trh ku soše svatého Václava kdež od velebného duchovenstva slavně Te Deum Laudamus (Tebe Bože chválíme) odzpíváno bylo, pak následovaly modlitby za milovaného země pána našeho a za odvrácení všeho zlého od vlasti naší.

Druhá petice na státního ministra p.p. hraběte Kolovrata

Po skončení církevního obřadu udělil arcipastýř apoštolské požehnání a královská odpověď byla u přítomnosti tisíců a tisíců lidu jak v českém tak v německém jazyku prohlášena; a však Bohu žel neshledala se k spokojenosti u Národa českého a muselo se k zhotovení druhé petice, čili žádosti přikročiti v ten smysl „že ona žádost J. M. Králi podána jest spravedlivá, a že jest ona žádosti vůle a hlas Národa, kterýžto hlas co hlas Boží šetřen býti musí, a aby bez prodloužení ona podána žádost Nejvyššího uznání a potvrzení došla. Bylo pak po zhotovení žádosti jenž se stalo v Staroměstské radnici za púrkmistra doktora Štrobacha jiné Vyslanstvo volené, a ti se s pomocí pána Boha dne 31 března u vši tichosti opět do Vídně odebrali. Příčinou nezdařeného prvního vyřízení u Jeho Císařské Milosti byla jest Vrchnost vládní, a v naší milé české zemi s námi žijící Němec, kterému se ne na právech, ne na vývinu duševním i hmotným od nás nikdy příkoř neb překážka nečinila, nýbrž naopak.

Vyslanci u státního ministra podruhý

Dne prvního dubna hned jak český poslanci do Vídně přijeli byli ihned od císařského prvního ministra p.p. hraběte Kolovrata o představení se jemu laskavě obeslaní, což oni i učinili, a opět s ním se o záležitostech zemi české radili; trvalo to deset dní než se naši vyslanci zpět navrátili totiž dne 11tého dubna a nejvyšší vůle a nařízení J. M. Císaře a Krále bylo toto:

Vyřízení druhého Vyslanství

„By sobě Národ český volil zástupce by všechny třídy obyvatelstva na budoucích sněmích zemských zastoupeni byli; město Praha by volila takých dvanáct zástupců, venkovská města, která 4000 duší čítá jednoho zástupce, a tíž města, která 8tisíc duší čítá dva zástupce,

vysoké školy po jednom zástupci; Vikariati k zastoupení všech tříd Obyvatelstva českého po dvou zástupcích“.

Toto milostivé Královské nařízení bylo v Praze na Staroměstském náměstí od měšťanosti doktora Ant. Štrobacha veřejně ctěno, a po vši zemi české otisknuté rozesláno, též bylo toho večera na počest J. M. Krále slavně město Praha osvětleno a procházelo se hudbami a rozžatými pochodněmi po městě, venkovská města taktéž slavily.

Sněm český se nesešel nýbrž ustanoven sněm všeobecný Říše Rakouské

Dle nejvyššího Královského nařízení, aby dříve sněm zemský se sestavil a v poradu vzal, co na všeobecném sněmu říše Rakouské ku blahu a prospěchu zemi česky vyjednávati bude, činili se v Praze hned velké porady od mužů, jenž v našem Národu za schopné k tomu velikému dílu vyznáni byli, totiž také porady, kdo by měl býti volen za poslance do zemského českého sněmu, a které záležitosti na všeobecném říšském sněmu ze strany země české vyjednávány býti mají; než ale za příčinou nepřízně a divných přeludných obrazu do budoucnosti jenž sobě s námi zde žijící Němec a Šlechtic představoval, uchopila se vláda ve Vídni toho prostředku, že vůbec v zemích rakouských sněmy zemské zastavila a všeobecný říšský sněm ke dni 22tého července 1848 do Vídně vypsala. Poslanci čeští též se na sněm Vídeňský dostavili, a tak po uplynulých dvě stě let se v Rakousku zase jedenkrát sněm zahájil.

Poslanec kraje Rakovnického

Za zástupce, čili poslance kraje Rakovnického byl vyvolen a spolu též na sněm Vídeňský poslán pán Josef Král, lékař v Rakovnici.

23

Odporníci všeho co českého

Nenávist a zášť proti nám i proti všemu, co českého rozmohla se Bohu žel každým dnem ze strany Němců nám svobody politické nepřejíc, osočování na vyšších místech, utržení nám na cti, přezdíku anč i udavačstvo falešné nescházelo a přivedlo se tak daleko, že dne 12tého června druhý svátek svatodušní po skončení slovanských služeb Božích (na koňském trhu u sochy Svatováclavské odbývaných) okolo poledne se strhla krvavá srážka mezi vojskem císařským a bezozbranným obyvatelstvem Pražským.

24

Byly to strastní dnové až do 17tého června, po Praze v ulicích střílelo vojsko na lid, lid trhal dláždění v ulicích kudy vojsko táhnulo, by jemu cestu neschůdnou učiniti mohli, hlavní ulice se dřívím a všelijakým domácím náradím tarasili by vojsko vejít nemohlo, vojsko mnohými ulicemi táhnoucí střílelo do oken, kde koho u okna státi vidělo, z děl neb z kanonu střílelo se v ulicích, kde zataraseno bylo, na všech věžích Pražských chrámů zvonilo se velkými zvony na poplach, aby se lid venkovský ku bránění města Prahy sešel a zbraněmi dostavil. Nepřátelé naši zase vypravili rychlé posly své na kolik mil kolmo Prahy s nařízením, aby venkovská města a vesnice od obyvatelů opuštěni nebyli, že prý táhne síla lůzy Pražské by venkovana oloupili a snad i vraždili, lid venkovský nevěda co činiti má nařikal v tu truchlivou dobu. Mnohý z obyvatelů Pražských pro svobodu padl; Čech Čecha pro svobodu vraždil, než ale náš milý ochranec a kníže český svatý Václav mocí svou chránil nás přece tak, že zkáza nebyla tak veliká, a nepřátelé naši stali se touto nepravostí velice pokořeni.

V ten čas neb oných šest dnů, co srážka ta trvala, vystřílelo se ze strany vojenské 170 kulí z děl, 118 kartáčů, 110 granátů, 441 puškových ran a dvě pumy (pukavky), kterými mlýny u staromostovské brány zapáleny byly a tímto ohněm, který se hasit nesměl všemu konec učiněn.

Sněm říšský přeložen z Rakouska do Moravy

Za příčinou krvavých nepokojů v měsíci říjnu i ve Vídni vypuklý byl všeobecný říšský sněm od J. M. Císaře a Krále do naší sesterské Moravy, do města Kroměříže přeložen ke dni 15tého listopadu téhož roku, a tu že naši čeští i vůbec slovanští Vyslanci se cítili a viděli ne české půdě počaly neprodleně naše zemské záležitosti v přísnou poradu a opravu brati, majíce na zřeteli „Vlády, že jsou pomíjející, Národové však že trvají věčně“.

24-25

Císař a Král Ferdinand

Pro samé nedorozumění jak v národech Rakouských, tak i v samé císařské královské Rodině z politických ohledů pošlých, odřekl se náš dobrotivý Král a Císař Ferdinand panování

25

dobrotivý odřekl se panování

*svého a přenesl jej na nejjasnějšího bratra Františka Karla arciknížete Rakouského, on ale také trůnu se odřekl přenešené neb odevzdané jest panování na syna jeho arciknížete rakouského Františka Josefa Karla narozeného dne 18. srpna 1830.
Což se stalo v Olomúci na Moravě dne 2ho prosince 1848.*

Volba jiného Rychtáře v zdejší obci

Po desíti měsíčním vykonání rychtářské povinnosti poděkoval se František Somol, a zaň nastoupil nově volený Josef Kořán, gruntovník čísla 11, počet vedoucím neb obecním František Dikast z čísla 3. a Vojtěch Elznic, gruntovník z čísla 17, konšelem.

1849

1849
Základní právo zemské

Toho roku staly se jak ve vládním, tak i v zemském řízení velké převraty, na sněmu Kroměřížském se jednohlasně vyjednalo totiž: „Poddanost a vrchnostenský poměr ochrany jsou v Říši rakouské zrušené“

25-
26

„Poddanost se odstraňuje, a Šlechta nebude a není více pánem poddaných svých; nýbrž toliko nejzámožnější mezi sobě první, o čemž dne 17tého ledna 1849 článek první základních práv takto zní:

„Před zákonem jsou všichni občané rovni, Ústava a zákon ustanovují, pod jakými výjimkami vlastnost občana rakouského a občanská práva získati, užívati a ztratiti se mohou. Veškerenstvo občanův jest národ, a všechny výsady Šlechty jsou zrušeny.

„Šlechtictví jakéhokoliv druhu se od státu ani neuděluje, ani neuznává.

„K veřejným úřadům a státním službám má přístupu každý schopný občan, cizincům zapovězeno jest vstupování v úřady občanské a v obranu národní.

„Pouze zásluha dává právo k veřejnému vyznamenání i odměnám, vyznamenání není žádné dědičné, a jména úřední nesmějí se co čestná udělovat.“

Tolik ze základních práv zemských, a tím se titul vrchnostenský neb šlechtický na jméno „Velkostatkář“ proměnilo.

Rozpuštění sněmu říšského v Kroměříži na Moravě

Nepřátelé naši nad námi zvítězují, a přivedli to tak daleko, že slovo Jeho Milosti Císaře a Krále Ferdinanda nám dané nastoupením Vladaře se ruší; naši Zástupcové na sněmu Kroměřížském již dohotovují ústavu zemskou chtějí ji k nejvyššímu potvrzení předložiti, a však dne 6tého března t. r. pozdě na noc bylo třicet poslanců pravice a středu, totiž takých jenž v našem národu důvěru požívají, telegrafním pozváním k ministru Stadionovi do Vídně povoláni, jenž jim rozhodnutí vlády (:totiž ministru:) uděliti ústavu oktrojovanou (:zkrácenou:) sdělil.

26-
27

Překvapení a uleknutí zapřísahali jej všichni přítomní poslancové, aby vláda od tohoto nebezpečného kroku upustila a žádali, by směl sněm přijmout návrh výboru konstitučního v celku jak jest zhotoven, načež by se hned ústava tato císaři předložiti mohla.

Ministr Stadion jim slíbil, že se všemožně vynasnaží, aby ministerstvo od záměru svého upustilo; než ale se rozednívalo již obdrželi poslancové telegrafní cestou z Vídně vědomost, že ministerstvo od úmyslu svého neopustí; a když dne 7mého března ráno poslancové do sněmovny vejíti chtěli, byla zavřená, vojskem obsazená a nová vládní ústava na dveřích a rozích města vyvěšena. Nám Čechům byla ústava tato dne 9tého března 1849 ohlášena, a Císařské oznámení, čili Manifest zní takto:

Císařský manifest, čili svolání, a proto se sem klade poněvadž je k celku historických listin velmi důležitý

*„My František Josef I., z Boží milosti císař Rakouský, král Uherský a Český a t d.
„Když téměř před rokem nejjasnější Náš Pan předchůdce v panování, Císař Ferdinand I.
„Obecné žádosti politických, času přiměřených oprav příslibem svobodných ústav
„ochotně vstříc přišel, rozšířili se po vší říši citové vděčnosti a radostného očekávání. Čeho
„se však později dočkalo, srovnalo se málo s nadějí tak spravedlivou. Stav v jakémž se nyní
„nalézá vlast, naplňuje srdce Naše hlubokým zármutkem. Vnitřní pokoj opustil ji.
„Zchudnutí hrozí zemi jindy tak požehnané. V hlavním a sídelním městě Vídni vyhledávají
„rejdy jednotlivých zlomyslníků posud ještě, k velikému Našemu hoři a navzdor
„výbornému smýšlení převahující většiny jeho obyvatelů, aby se udržoval stav výminečný.*

27-
29

„Občanská válka plení částku Našeho království Uherského. V jiné korunní zemi překáží
„stav válečný, by se spořádaně poměry uvedly, a kde sice pokoj zevnější zrušen není, sbírá
„si, v temnu se plaze, duch nedůvěry a nesvornosti své přívrženstvo.
„Tak žalostní jsou následkové, nikoli svobody, nýbrž prováděného s ní zneužívání. Tomuto
„zneužívání aby se hráz položila, revoluce aby se uzavřela, jest Naše povinnost a vůle Naše.
„V Manifestu ode dne 2. listopadu vyslovili jsme naději, že se nám podaří s pomocí boží a
„ve srozumění s národy spojití všechny země a národy Našeho mocnářství v jedno velké
„státní tělo. Všude po rozlehlých našich říších nalezla slova tato radostného ohlasu, neboť
„byla výrazem potřeby ode dávna cítěné, nyní v obecné uvědomění přišli. Ve znovuzrození
„veškerého mocnářství, v užším spojení jeho částech shledává zdravý smysl lidu první
„základ navrácení se zrušeného pořádku a pomínulého blahobytu, jakož i nejpevnější
„rukojemství požehnané a slavné budoucnosti. Mezi tím bral v Kroměříži říšský, od císaře
„Ferdinanda Prvního svolaný sněm ústavu pro částici mocnářství v poradu. Uzavřeli jsme
– „ohledem na jeho v měsíci říjnu přijaté s povinnou Našemu domu věrností málo
spojitelné „postavení – ovšem nikoli bez rozpaků svěřiti mu i nadále vedení onoho velikého
díla. „Chovali jsme při tom naději, že shromáždění toto, podržíc stávající poměry říše na
zřeteli, „odevzdaný sobě úkol co nejdříve ku zdárnému výsledku přivede.

Bohužel nesplnilo se toto očekávání Naše.

„Po tolik měsících byvši pojednáno, nedošlo dílo ústavní žádného cíle. Přetřásání věci
„z oboru teorie, jsouce netoliko se skutečnými poměry mocnářství v ouplném odporu, nýbrž
„překážející vůbec založení spořádaného právního stavu ve státu, odsunuli návrat pokoje,
„zákonnosti a veřejné důvěry do dálky, zplodili v občanech dobře smýšlejících temné
„obávání, a dodali straně převratu, mocí zbraně ve Vídni jen právě poražené, jiné však
„částce Naší říše docela ještě nepřemožené, nové myslí a nové činnosti. Tím klesla
„podstatně i naděje, že tomuto shromáždění, navzdory nejvyšší ctihodným, v něm obsaženým
„živlům podaří, vyvésti úlohu svou.
„Mezi tím veliké dílo znovu zrození jednotného Rakouska, vzaté od Nás úkol Našeho
„života, přiblížilo se vítěznými pokroky Našich zbraní v Uhřích více k uskutečnění svému a
„neodbytná nastala potřeba, pojistiti základy tohoto díla způsobem trvalým.
„Ústavu, nemající jen země v Kroměříži zastoupené, nýbrž veškerou říši ve společném
„svazku spojovati, sobě Národové Rakouští spravedlivou netrpělivostí od nás očekávajíc.
„Tím překročilo i dílo meze povolání tohoto shromáždění.
„Uzavřeli jsme tedy pro veškerost říše: průpůjčiti Naším národům ze svobodného
odhodlání „a zvláštní císařské moci ona práva, ony svobody a politické ústavy, kteréž jim
byl Náš „vznešený ujec a předek císař Ferdinand I. A My sami připověděli a jež jsme my
podle „svého nejlepšího vědomí a svědomí za nejblahodárnější nejprospěšnější ku blahu
„Rakousku uznali.
„Prohlašujeme tedy dnešním dnem ústavní listinu pro sjednocené a rozdílné císařství
„Rakouské, zavíráme tímto shromáždění říšského sněmu v Kroměříži, rozpouštíme jej a
„nařizujeme, aby se členové jeho po uveřejnění tohoto uzavření ihned rozešli.
„Jednotu celku se samostatnosti a svobodným vyvíjením se jeho částek, silnou právo i
„pořádek chránící moc nad veškerou říši se svobodou jednotlivce, obcí a zemí Naší koruny
i „rozličných národností v souzvuk přivést, -- založení důrazné zprávy, kterážby, stejně
„jsouc „vzdálená zužujícího soustředování i rozptylujícího rozvazování ušlechtilým silám
„země „dostatečného oboru činnosti poskytovala a pokoj navenek i uvnitř chrániti uměla –
„uskutečnění šetrného břemena občanů, co nejvíce možná ulehčujícího, veřejnosti
„zabezpečeného státního hospodářství, -- ouplný provod odbřemenění gruntovního majetku
„za levnou náhradu zprostředkováním státu – zabezpečení pravé svobody zákonem“ to jsou
„zásady, jímž jsme se vésti dali, propůjčujícíce přítomnou ústavní listinu.
„Národové Rakouští! Všude téměř v Evropě jest občanská společnost zviklána až do
„základů svých, všude téměř hrozí jí zkázou neunavené namáhání zločinné strany. Ale
„jakžkoliv i veliká jsou nebezpečnosti, v něž Rakouska, v něž Evropa postavena jest, My
„nezoufáme o velké, a blahé budoucnosti vlasti.
„Spoléháme při tom v pomoc Boha všemohoucího, kterýž Náš císařský dům nikdy
„neopustil. Spoléháme se v dobrou vůli a věrnost svých národů, neboť mezi nimi jest
„nesmírná většina dobře smýšlejících. Spoléháme v udatnost a čest slavného svého vojska.

„Národové Rakouští! Shromážděte se okolo svého císaře, obkličte jej svou náklonností a účinným spolupůsobením, a říšská ústava nezůstane mrtvým písmenem. Stanet se hradbou naší svobody, rukojemstvím moci, lesku a jednoty monarchie; velikéť jest dílo, avšak podaří se „spojenými silami“.

Dáno v královském našem hlavním městě Olomouci, dne 4. března, roku Páně 1849, Našeho panování prvního.

František Josef

Schvarzenberkg, Stadion, Kraus, Bach, Cordon, Bruck, Phienfeld, Kulme t.č. ministři

Druhé Provolání

Základní práva.

29-
31

My František Josef I., z boží milosti císař rakouský atd. nařizujeme tímto pro korunní země rakouského císařství, totiž pro arcivévodství rakouské, a všechny na sněmu zastoupené země, k uznání a ochraně politických práv, která jsou obyvatelům těchto zemí státním konstitučním zřízením od Nás ustanoveným pojištěna návrhem naší ministeriální rady zní:

§1. Ouplná svoboda víry a právo domovního vykonávání náboženského vyznání je každému pojištěno. Užívání občanských a politických práv je od náboženského vyznání neodvislé avšak občanským povinností nesmí se náboženským vyznáním žádná ujma státi.

§2. Každá zákonitě uznaná církev a náboženská společnost má právo společného veřejného vykonávání náboženského, pořádá a zpravuje své záležitosti samostatně, podrží a užívá ústav fundací a fondů, které jsou pro občany vyučovány a dobročinnost určeny, je však, jako každá společnost, všeobecným státním zákonům podřízena.

§3. Věda a její učení jsou svobodné. Každý občan je oprávněn ústavy vyučovací a vychovávací založiti, a v nich vyučovati, který svou schopnost zákonitým způsobem dokázal. Domácí vyučování nepodrobí se takovému obmezování.

§4. O všeobecné národní vzdělání mají se veřejné ústavy a sice v těch zemích, ve kterých míchané obyvatelstvo přebývá, tím způsobem starati, aby také národové který jsou v menšině potřebných prostředků nabyly k pěstování své řeči a vzdělání se v této řeči. Nábožensky vyučování v národních školách obstarává církev aneb náboženská společnost. Stát dohlíží nad vyučováním a vychováváním.

§5. Každý má právo, slovem, písmem, tiskem aneb obrazy své mínění svobodně vyjádřiti. Tisk nesmí cenzuře podroben býti. Proti zneužívání tisku vydá se zamezující zákon.

§6. Právo k žádání přináleží každému. Žádosti pod společným jménem směji pouze od ouřadů aneb od zákonitě uznaných společností vycházeti.

§7. Rakouští občané mají právo se shromážďovati a spolky tvořiti, nejsou-li účel, prostředky aneb způsob shromáždění aneb spolčení ani proti právu ani státu nebezpečná. Vykonávání tohoto práva, jakož i podmínky, pod kterými se práva společnosti vydobývají, vykonávají aneb ztracují, určí zákon.

§8. Svoboda osoby je pojištěna. Zatčení osoby má se jen mimo postižení na činu následkem rozkazu odůvodněného státi, který vyšel od soudce aneb od ouřadu, jenž soudní záležitosti zákonitě vykonává. Každý takový rozkaz k zatknutí má se zatčenému hned po jeho zadržení, aneb nejpozději ve 24 hodinách po něm podati.

§9. Ouřad pro bezpečnost musí každého, kterého zatknul v 48 hodinách propustiti aneb patřícímu ouřadu odkázati.

§10. Domovní právo je nedotknutelné. Prohledávání v obydlí a papírů aneb jejich zabavení připouští se jen v případnostech zákonitě určených a ve formách.

§11. Tajemství psaní nesmí se rušit a zabavení psaní smí jen v případnostech vojenských aneb na základě soudního rozkazu předsevzato býti.

§12. Ve vojně aneb při nepokojích ve vnitřní zemi mohou určení předložených §§ od 5. až 11. na čas a místně svou činnost zastaviti. Zákon určí o tom něco bližšího.

§13. Naše ministeriální radě se nařídí, by rozkazy k provedení těchto určení až k ustanovení organických zákonů prozatím navrhla a Nám k sankci (:podpisu:) předložila.

Dáno v našem královském hlavním městě Olomouci, 4. března 1849

1850

1850

*Samostatnost obce
a samostatné
řízení*

Hned na počátku tohoto roku vyzdvižené byly všechny patrimoniální (:vrchnostenské:) úřady a nastoupily c. k. úřady a četnictvo; a toho samého roku stala se Obec samostatnou. Robota se musela jak u Gruntovníka tak i domkáře vykoupit ve dvou letech; Rychtáři od toho času říká se Představený aneb slovanským názvem Starosta, a prve Konšelé zvaný nyní páni Radní. První Představený byl Josef Kořán z čísla 11 a radní byli František Dikast z čísla 3, Vojtěch Elznic z čísla 17 a za nedlouho byli radními František Rosenbaum, hostinský z čísla 18 a gruntovník z čísla 1.ho. Tedy toho roku robota vyzdvižena nařízením císařským.

31

1851

1851

*Oceňování gruntů
a udání stříd
gruntu Třtických*

Roku tohoto byla zdejší počestná obec Třtická vybavena z Roboty, totiž dne 28 dubna tr. císařskou komisí p p. Zachystalem a Matouškem a pánem Aktuárem Pecharem na tento způsob: půl Lanika, který měl 2 dny potažitě a 19 dní pěší roboty, platil 16 zlatých a 20 greicarů stříbra, a to obnášelo dle nynějších peněz 177 zl. 35 stř. rakouské mění. Domkář platil za 130 dní pěší roboty 105 zlatých ve stříbře a dle nynější mince 110 zl. 25 stř.

32

V tomto samém roce též pod císařskou komisí a panem jednatelem Antonínem Burkou a celým obecním Výborem odhadovali se grunty zdejší

*V roce 1899 byly zvoleni obecním účelům prozkoumati co revizoři p.
Antonín Bichrt – starosta
Karel Mudra – obecní výběrci
František Vágner
Antonín Rosenbaum
Václav Vocilka*

(pozn. kontrola kroniky s podpisy těchto pánů)

1904

*Léta Páně
1904*

*Návrhů st.
Obecního Úřadu
byl navržen p.*

Tento rok páně byl Rok radosti a plesů v zdejší obci, čteme v starém Zákoně, Hospodin Bůh vyjevil nejsvatější vůli svou Národů křesťanskokatolickému takto zasvětili jsme Léta padesátiletého trvání, Naše počestná obec, poslušná hlasů Božího. Slavila rok padesáti letí přivezení starožitého milostného obrazu Mariánského z Prahy do zdejšího chrámu páně, kterému se památka v knize na stránce první zmínka činí. Byl měsíc květen tohoto roku, ten čas památní a jakož hned časů přivezení svatého obrazu byl ustanoven čas

33-
35

Frant. Horáček co policejní komisař domkář č. 2 – aby veškeré poznámky byly do pamětní knihy zanesené.

Tak jako Slavnost 50ti letá kdy sem pana Maria do našeho chrámu páně přivezená byla, kdy se Slavnost jakými způsoby odbývala

k zasvěcení Královny svatého Růžence, od tehdejšího ctěného obecního úřadu, o Svatodušní svátky taky letos v tom měsíci připadající svátky toho dne počestná obec volní slavně po tři dny onů památku slavila a totiž dne 24., 25. a 26. května. Parádní přípravy staly se hosté při Veledůstojném Vikariátním Úřadě v roce 1884 dne 13ho prosince a pak 3ho ledna 1885 4ho března; než ale 9ho května t. r. zemřel Vikář Kníže arcibiskup Švarcinberský, v tomto čase sestavil se Bohomilý spolek z lásky bližnímu, spolek to Husitský, ten se usnesl na tom, že své založení spolků a posvěcení, slaviti bude práci ten čas o svátcích Svatodušních, při Slavnosti Mariánské. Nadešlé dnové Svátků dne 24. května jenž byl Hod boží co svátek večerní Na hod Boží odpoledne ve 4 hodiny odbývaly se nešpory v chrámu páně jenž vykonal důstojný Pan Antonín Ritt, farář Řeňčovský večer hodu Božího osvětily se veškeré domy prápory. Bohatě ozdobený Spolek Hasičský držel pochodňový průvod se světlem, a sice lampijonami, s velením pana velitele Václava Hejdy, rolníka. Pochodovaly po celé obci naší při střelbě z moždířů. Hudba byla provedená uměle, hudební spolek Mšec Kornauský působil, dnes den slávy tvé ve 4 hodiny.

Ten den již navštívili zbožní občané náš chrám páně 6té hodině občané z Krušovic a z Krupího. Čekalo se, že bude ranní Mše Svatá odbývaná v 7ho hodině, že ale případ nahodilé překážky nebylo možné. Ráno připutoval průvod velký z Pozdně jenž měli v čele otce duchovního pastýře i hned předstoupil otec duchovní kazatel před oltář paní Marie krásnou řečí, pozdravil Královnu svatého Růžence, pravil řkouc, proč jsme sem přišli i hned připutovala takřka celá obec Řeňčovská, sbor Hasičský. Hudba v čele duchovní pastýř Farář Antonín Ritt. Záhy na to přicházely velké davy poutníků, ctitelů panny Marie, velké procesí z Nového Strašecí, spojení občanů Rynholce, Pecínov a Rudou. Přichází Kladno, Krušovice, Kroučová, Živnostenský spolek z Kornauzů, Tuchlovice sbor Hasičský, z Nového Strašecí též Sokolský spolek, Vysloužilci Živnostenský spolek, muselo by se mnoho psáti, takřka celé Hejtmanství Slánské bylo zastoupeno. Pražská obec též navštívila Královnu Růženeckou, takže než bylo 10 hodin byl veliký dav lidu, že nemohl žádný pokročiti 60 párů koní, bryček kočárů, tak že nebyl jeden rolník, jeden domkář, že musel potahy do domů přijmouti. Bylo po desáté hodině to kazatelny připravené, před chrámem páně mezi lípami vystoupil velký ctitel Mariánský, horlivý hlasatel slova Božího, pan Antonín Ritt, Farář Řeňčovský, pronesl slova Nebes Královny jenž pravili: „od té chvíle, blahoslavenou mě nazývati budou všichni národové“, při kázání toho horlivého kazatele slova Božího jeho chválu zdávání Nebes Královně, naplnila se slova, Matka Boží divy tvoří. Neboť vyslovil se mě svým důvěrný známý, jeden císařský služebník, že od svého chlapského věku neplakal nikdy i v trestu svých rodičů, ale když slyší kazatele a pohlédne na Milostnou sochu, tu se stalo srdce jeho voskem a on slzí, mnohoběře před sebe, že k svatě zpovědi choditi bude a panence Marii, že se do její vůle odevzdal, by ho neopouštěla. Doznal muž 40letý ženatý, tedy zajisté Matka Boží divy tvoří a onen horlivý věhlasný řečník kazatel, velkou zásluhu u Boha obrácení hříšníků. Po kázání sloužil Mši Svatou důstojný pan kazatel za asistence důstojného pana Faráře Pozenského a velebného pána Administrátora Novostrašeckého Františka Svobody. Nato po Mši Svaté posvětil našemu ctěnému spolku Hasičskému všechno náčiní potřebné a při oslovení pak spolků odevzdal náš spolek do ochrany Boží a Marie Panny. Po vykonaném posvěcení vrátilo se velebné duchovenstvo k Mariánskému oltáři a po vykonaných předepsaných modlitbách byla svatá socha na nosítka daná a od šesti družiček jenž byly mezi 12. a 13.tým rokem slavným průvodem kolo chrámu páně nesená a uctivému políbení až do 7mé hodiny večerní vystavena. Odpoledne ve 4 hodiny byli opět slavné nešpory, které odbýval Pozenský Farář s Řeňčovským důstojným pánem. Poutníci, ctitelové Mariánští od Božího rána neustále čest a chválu panence Marii vzdávali a mnozí na blízku přebývající zůstali až do úterý Svatodušního u svých přátel a známých, u pana Aloise Oliče, gruntovníka č. 68 krevních přátel – 23 – osob.

Úterý svatodušní

Týž den byl den pro počestnou obec Třtickou, v půl 10 hodin sešel se ctěný spolek

Hasičský do chrámu Páně, kdež měl opět zpívanou Mši Svatou d. p. Farář Řenčovský, po níž však chvála zpěv tebe Boha chválíme, tím byla církevní slavnost skončena. Slavnost Padesátiletá se odbývala za působení p. obecního starosty Františka Čečrle – gruntovníka

1886

1886

Působení pana Antonína Rosenbauma co Starosta obce Třtické

V roce 1886 byl zvolen za obecního Starostu p. Antonín Rosenbaum, rolník č. 1 ve Třtici, až do roku 1889. Působnost byla to při jeho úřadování, že byl mužem poctivým – za jeho působení vysázal aleje švestkové od obce naší až na hranice Kornauské. Budiž mu dána pochvala, potomci naši čísti budou.

36

1889

1889

*Působení p. Františka Sailer co Starosta obce Třtické
Zvolen byl v roce 2ho dubna 1889 až do roku 1895*

Zvolen byl p. František Sailer za obecního Starostu v Třtické obci dne 9ho dubna v roce 1889 až do roku 1895. Byl to Starosta, který zasedal při okresním výboru, co člen okresního zastupitelstva Novostrašeckého okresu, zasedal také co místopředseda při Záložně rolnické v Novém Strašecí, ve všech těch úřadech působil s pochvalou, tak jako Starosta obce naší hned v roce 1890 postavil studnu, velmi potřebnou pro veškeré občanstvo. Studna ta vydává vody zdravé a čisté pro veškeré občanstvo hojnost. Postavil v hořejší části obce na Průhoně silnici, pro veškeré občanstvo, též pro velkostatek potřebnou. Dále postavil od okresní silnice hned od školy Třtické silnici k Novému Strašecí až na hranice ku katastru Řenčovskému, která byla velmi potřebnou a důležitou. Dále postavil alej hruškovou a jabloně po obci naší. Dále pracoval co Starosta starostlivý, pro blaho celého občanstva, vyjednal a dokázal svým rozumem, že stavěla silnice okresní přes obec Třtickou od hranic Kornauských až na hranice Řenčovské, k Buckému mlýnu. Nejen, že se však silnice stavěla, která stála 21 tisíc zl., vydobyl také od slavného zemská tak zvanou podporu, Subvenci, která činila 3500 zl. Vydobyl okresní podporu tak zvanou subvenci 3000 zl. Působení takového Starosty jest věci důležitou by se jeho činnost a snaha do pamětní knihy vepsaly, by někdy naši potomci se dočísti mohli jeho působení

36-37

1895

1895

Působení p. Antonína Bichrta co Starosti obce Třtické

V roce 1895 – 8ho července byl zvolen p. Antonín Bichrt rolník co Starosta obce Třtické působil až do roku 1901. Veškeré příprací ku stavbě okresní silnice obstaral stavitel Antonín Sátra z Volšan, postavil silnici při dozoru obecního zastupitelstva velmi dokonalou.

37

1901

1901

zřízena poštovna

Léta páně 1901, dne 10. měsíce srpna byla zřízena ve Třtici poštovna neboli tak zvaná filiálka, přidělená Novému strašecí, za poštmistra pana Behenského. Nové Strašecí, poštovním zřízencem byl ustanoven Ludvík Sailer, hostinský č. par. 97. Dne 1ho dubna 1902 byla úplná doprava veškerých poštovních dopisů atd. za starosti pana Bichrta přispěl s jeho přimluvou veškerou obstarání působnost provedl pan poštmistr c. k. Řenčovský pan Veselý.

37

1902

1902

byl zvolen co starosta Frant. Sailer rolník

38

1904

1904

přišla velká bouřka

Léta páně 1904 – dne 17ho dubna přišla velká bouřka nad krajinou naší tak jako kraj celý plzeňský a kraj pražský postihla, tak že voda i též kroupí mnoho škody způsobeno bylo tak že dobytek rolníkům voda vzala, role vzala, mnoho lidí přišlo o život při katastrofě této.

38

1905

1905

na žádost p. Frant. Horáčka, polic. komisaře zaznamenává Alois Olič, výměnkář v čís. 68. následovně

stavba obecního domu, pod dozorem mistra zednického p. Stříbrckého t. č. v Řenčově!

V tomto roce 1905 byl postaven a zcela upraven obecní dům čp. 30, kde stávala dříve pastouška, nyní za úřadovnu ustanoven! V době této byl právě zvolen po uplynulých tří roků, nadále za starostu p. Frant. Seiler, z jelikož přičiněním do pořádku dům se uvedla a s p. členy obecního výboru dne 27. srpna přijat byl.

38

Zařízení a upravení parků!

Těž se vyjmenovaném roce k návrhu p. říd. učitele Bohd. Fürsta ustanovil zde okrašlující spolek, jenž se za úkol vzal v obci Třtické místo prázdná křovinami vysazovati a v tak zvaný park upravovati. Díky uvědomění zdejších občanů, volná část za členy tohoto spolku se přihlašivče, počínají zjara téhož roku; v hořejší části obce u dvora zřízen je ve

38-39

* Následkem

žadajících občanů
Třtických za
neodvratného zřízení
zdejší fary, je kníže
Fürstenberg sv.
patron zřízení této
odpůrcem a
následkem toho
odvolává a přímo
zakazuje zřízení
onoho parku kolem
chrámu Páně!

Zřízena obecní
vozová váha a též
chmelová váha
decimální

1905 - 6

způsobu trojúhelníku první park, na zimu pak začíná se upravovat na žádost spolku ku
Knížeti Fürstenbergovi *, co patronu chrámu Páně zdejšího, kolem téhož posvátného
místa a na hrobech předků našich, park druhý, což zajisté k okrase přispěje a tak dále se
v obci pokračovat bude.

Téhož roku usnesením obecního výboru postavena vozová váha v obecním domě, též i
decimální váha zakoupena k vážení chmele, jehožto pěstování v těchto letech značně zde
se rozšířilo, právě letošního roku bohatá sklizeň chmele všude je, tedy i zde jeho dosti.
Ovšem nízkou cenou chmele, jako je rok tento musí se též zaznamenati, kdež prodáván
byl jen také za 25 zl. za lehký cent (50 k.) a snad ještě níže, nejvyšší cena v okolí byla asi
kolem 50 zl. za lehký cent.

Co počasí se týče, bylo léto více suché než vlhké a tudíž méně úrodné až ku konci
pak bylo deštivo, kdy jetele, bramborů a chmele se dost urodilo; zima následovala nestálá,
mírná, většinou někdy trochu sněhu.

1906

1906

Pokračování na
postavení
samostatné fary
v obci Třtické

V letech následujících, až do roku, kdy se píše 1914, není rozhodnuto, kde se fara postaví,
samé protivenství ze strany úřadu patronátního se nám v cestu staví, ačkoli zde občas
komise k tomu sem vyslané se dostaví, dosud nic nevyřídili, proto o tomto zřízení fary
prozatím pomlčuji.

Od roku asi 1889 - či snad 90tého se počalo pracovat o zřízení samostatné farnosti. Byli
jsme prvně v Praze sami dva, totiž p. Antonín Rosenbaum a Alois Olič u pana
arcibiskupa prosit o radu a pomoc v tomto úmyslu, což nám bylo slíbeno a skutečně bylo
od vyšších instancí rozhodnuto a nařízena stavba fary ve Třtici, avšak k zdejším patronem
knížetem Fürstenbergem ze všech sil tomu kladou se překážky.

1908

1908

Zjara 1908 zřízen na návsi u dvora nový jabloňový sad

1907 - 1911

1907 - 1911

Rok 1907 -08 - 09 - 10. nepříhodilo se nic zvláštního, aby za popsání stálo, léta tyto na
úrodu byly prostřední, taktéž i počasí, mimo rok 1906, v němž velká bouřka a krupobití,
tedy vše zničeno.

Od roku 1902 až do r. 1911 byl starostou p. František Sailer, na to následuje p. Vác.
Fousek, mlynář v Bucku, za jehožto starostování se přihodilo v jejich rodině veliké
neštěstí, ježto v tom jejich paměťihodném starém mlýně, jeho vlastní otec p. J. Fousek

nešťastnou náhodou byl stržen při obsluhování mlýna mezi kola a byl rozmačkán, takže ve chvíli zemřel, ku velké lítosti celé rodiny a zajisté i všeho lidu, avšak nebyli na tom neštěstí dosti ještě i stihla krutá nemoc velice váženého nám vždy tak milovaného p. starostu, takže musel se podat ku velké operaci v Kladenské nemocnici, kde ale šťastně, k naší radosti, více však zajisté k jejich ctěné rodiny, ku spokojenosti se zase uzdravil a takto jen se zase svým milým věnoval, když starostovství složil.

Kronikář:
Antonín Pucholt,
ř. uč

Zapisování další převzal z ochoty říd. učitel Ant. Pucholt (r.1919) ku žádosti p. obecního starosty Frt. Pošty. Jest zajisté velmi důležité pro příští věky zaznamenati události tak nesmírného dosahu, jaké staly se v letech právě uplynulých. Než přikročím k vypsání jich, poznamenávám dodatečně některé věci, jež při dřívějších záznamech byly opomenuty:

1908

R. 1908 v říjnu dostavila se do zdejší školy komise od okr. školní rady ve Slaném (záležející z techn. znalce p. vrchn. inženýra Semotána, okr. lékaře p. dr. J. Pelikána a okr. škol. inspektora p. Erk. Plaňanského), kterážto komise uznala obě budovy školní (zvláště budovu dolní, jež z bývalé kovárny byla proměněna ve školu) za nevyhovující a nezpůsobilé. Bohužel ku stavbě nové školní budovy – pro odpor z mnohých stran kladený – nedošlo, ač potřeba nové školní budovy je naprosto prokázána. Za starostování p. Václ. Fouska (od 1. 5. 1910 do 1914) stal se obrat k lepšímu. Těž za nového starosty ob. p. Frant. Pošty (č. 20), jenž nastoupil r. 1914 a úřadoval až do konce června 1919, přáno škole více než za dřívějších dob.

1911

1911

Rok 1911 je pamětihodný neobyčejným vedrem a suchem toho roku panujícím. U nás - mimo 2 menší deště – po celé léto nepršelo. Následkem toho polní úroda zaschla a předčasně uzrála. V době od 1. do 15. srpna – kdy jindy teprve žně počínají – veškerá úroda sklizena. Neobyčejná vedra dostoupila v červenci t.r. svého vrcholu; ve stínu ukazoval teploměr až 40°C. Úroda toho roku byla nevalná; ještě horší však byla v kraji (u Slaného – Roudnice), kde řepa a brambory uschly a píce nebyla žádná. Následkem nesmírného sucha vznikly na mnohých místech požáry lesů i stavení. Mnohé řeky vyschly tak, že plavba na nich úplně zastavena a děti mohly snadno přejíti. V řece Berounce nedostatkem vody ryby lekaly a mrtvé po řece plovaly.

1910

1910

sčítání obyvatel

Koncem r. 1910 provedeno všude úřední sčítání lidu, jímž zjištěno, že Třtice má 705 obyvatelů, oproti v roce 1900. Úbytek tento vysvětluje se stálým stěhováním zdejších příslušníků do Ameriky. Okres Novostrašecký má 24 025 obyv. (oprati 21 251 obyv. v r. 1900); celé hejtmanství Slánské čítá 118 928 obyv.

1914

1914

nové varhany

R 1914 poríženy pro zdejší kostel nové varhany od firmy Rejn a Černý v Praze.